

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/154/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010574
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010574.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného C. N., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 9.6.2017, č. k. 9PP/42/2017 - 21, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 12.10.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. N., nar. XX.XX.XXXX zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 9.6.2017, č. k. 9PP/42/2017 - 21 súd rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného C. N., nar. XX.XX.XXXX v I., nap. bytom: bezdomovec, t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 01.03.2017 pod. sp. zn. 3T/46/2016 podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 8 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietla.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil podaním zo dňa 31.7.2017, pričom uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením prokurátora, že v jeho prípade sa jedná o nenapraviteľného recidivistu. V minulosti bol síce viackrát trestaný, no nikdy nie nepodmiennečným trestom a aj to v rozpätí takmer pätnástich rokov. Vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát a aj to za drobné, menej významné a málo nebezpečné delikty, pri ktorých by azda psychológ bol nápomocnejší ako orgány činné v trestnom konaní, vzhľadom na jeho problémy s drogami v minulosti. Svoju závislosť má pod kontrolou a taktiež v civilnom živote má všetko zabezpečené do riadneho života. Tým, že jeho žiadosť o prepustenie bola zamietnutá, nebolo ublížené jemu, ale jeho rodine a päťročnému synovi, pre ktorých je už teraz pripravený viesť riadny život. Odsúdený ďalej uvádza, že má informácie od ostatných odsúdených, že sudcovia aj prokurátori konajú doslova protizákonne a majú rozdielny meter na odsúdených. Preto zvažuje aj oznámenie dozorovému prokurátorovi na prešetrovanie zákonnosti rozhodovania v iných prípadoch podmiennečného prepustenia. Žiada o zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu a postúpenie veci druhostupňovému. Delikty z minulosti brať do úvahy pri rozhodovaní o delikte z prítomnosti sa mu javí byť ako nesprávne. Svoj dlh spoločnosti splatil a v mnohých previneniach sa osvedčil. Nevyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie na slobodu z výkonu trestu, je to isté, ako ho potrestať za jednu vec dvakrát.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné. Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného vo výroku prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa podmienky materiálne. Odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, neporušuje ústavný poriadok a príkazy príslušníkov plní. Podľa prvostupňového súdu odsúdený nespĺnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu s prihliadnutím na opakované páchanie prevažne majetkovej trestnej činnosti. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmieňaným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze je príliš veľké a nie je možné konštatovať, že by sa odsúdený v prípade podmieňaného prepustenia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmieňané prepustenie odsúdeného.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmieňané prepustenie. Vyššie uvedená trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieňaného prepustenia. Túto obavu odôvodnil prvostupňový súd správne a vyčerpávajúcim spôsobom, preto tunajší súd na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Odsúdený sa bráni tým, že v minulosti síce bol viackrát odsudzovaný, ide však podľa neho o menej závažnú a spoločensky menej nebezpečnú trestnú činnosť.

V tejto súvislosti sťažnostný súd uvádza, že početnosť trestnej činnosti odsúdeného svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Z odpisu registra trestov je možné zistiť, že pred výkonom trestu odňatia slobody, z ktorého výkonu žiada podmieňané prepustiť, si vykonal iný súhrnný nepodmieňaný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za majetkovú trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený rozhodnutiami Okresného súdu Piešťany a Okresného súdu Galanta v roku 2016. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Inštitút podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Námiety, ktoré vo svojej sťažnosti uvádza odsúdený a ani skutočnosti, ktoré zistil prvostupňový súd však v jeho prípade neodôvodňujú „skrátene“ uloženého trestu. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a rovnakého druhu trestnej činnosti, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Pokiaľ odsúdený poukazuje na iné prípady, v ktorých súdy rozhodovali a o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, takéto skutočnosti sú z pohľadu prieskumného konania sťažnostného súdu irelevantné. Prieskumné konanie nie je založené na zásade porovnávania rôznych prípadov. Každé súdne rozhodnutie je potrebné individualizovať vo vzťahu k páchatel'ovi trestnej činnosti ako ich ku všetkým ďalším okolnostiam, ktoré majú vplyv na posudzovanie splnenia podmienok podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v tomto bode pohovka Indii, svoj vlastný pohľad na závažnosť k svojej trestnej činnosti, pričom na takýto postup má plné právo. Sťažnostný súd však s hodnotením závažnosti trestnej činnosti tak, ako ju ponúkal odsúdený, nesúhlasí. Naopak prikláňa sa k názoru prvostupňového súdu, ktorý vyslovil v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.